

@cerenkenar

CEREN KENAR

Bir “Kış Uykusu” olarak Twitter âlemi

Bu cumartesi çok güzel bir şey oldu Türkiye açısından. Türkiye'nin sinemadaki yüz akı **Nuri Bilge Ceylan**, başarısını tescilleyerek Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye ödülüne layık görüldü “Kış Uykusu” isimli filmiyle. Zor zamanlardan geçen ve baharın geldiğini hatırlamayan Türkiye için bir “bahar uyanışı” getirdi “Kış Uykusu.”

Devamında daha da güzel bir gelişme yaşandı. **Nuri Bilge Ceylan**, hükümeti özellikle Gezi döneminde epey de sertçe eleştirmiş bir sanatçı olmasına rağmen, kazandığı başarı toplumu bölmedi. Soma faciasında bile acı üzerinde bölünen, travması üzerine travma katan bir çatışma kültürü geliştirmeyi başarmış bir toplum gitmiş, ortak bir sevinç gelmişti.

Orhan Pamuk'un başına gelen gelmedi **Nuri Bilge Ceylan**'ın başına. Linç edilmedi siyasi görüşleri yüzünden, onunla aynı cephede durmayanların bile koltukları kabardı. Eleştirdiği siyasi otorite, seleflerinin Orhan Pamuk tavrının aksini gösterdi. Kültür Bakanı bu başarıyı hemen kutladı, Başbakan Erdoğan Ceylan'ı bizzat aradı ve tebrik etti. Pamuk gibi “öz vatanından parya” muamelesi ile burayı terk etmeye zorlanmadı. Yani sağlıklı ve normal bir ülkede yaşanması gereken yaşandı.

İğincidir, bir sosyal paylaşım sitesi olarak dizayn edilen twitter'in Türkiye'de nasıl bir toplumsal bölünme unsuru hâline geldiğini tespit edenlerden biri de **Nuri Bilge Ceylan** olmuştur. Geçen hafta Hürriyet gazetesinden Cansu Çamlıbel'e verdiği röportajda “Twitter bile başkalarını suçlamanın bir arenası hâline geldi gitti. Başkalarının hatalarını, yanlışlarını yakalayıp deşifre ettikleri bir yer” diyordu Ceylan...

Ceylan, röportajın devamında çok bilgece açıklıyordu twitter'in aslında neden bu hâle geldiğini, son filminde eleştirdiği “Türk aydını” tipi üzerinden. Malum twitter dediğimiz kolektif bir yansıma. Neyin yansıması? “Türk aydınının”

hâlet-i ruhiyesinin...

Tekrar dönüyoruz Ceylan'a: “Vicdan, ahlak gibi temel kavramları çok fazla kullanmaları ve bunu sürekli kendilerini temize çıkartmak için yapmaları. Kendini korumak için harcanan enerjinin yarısı kendini tanımak ve gerektiğinde gerçekle yüzleşmek için harcarsa aslında çok daha büyük yüklerden kurtulunacak.”

Ceylan'ın “Türk aydınına” dair tespitleri, twitter'in tam da tarif ettiği kişiler tarafından nasıl mikro hayat faşizmi için yeni bir alan açtığını açıklamıyor mu aslında...

Nuri Bilge Ceylan, Türkiye'nin göğsünü kabartan bu ödülü alınca, genç kuşak Türkiyeli aydınların en parlak isimlerinden, Londra'da yaşayan akademisyen Ziya Meral bir tweet attı. Ceylan'ın çektiği film Kültür Bakanlığı tarafından “rekor” destek görmüş ve ciddi bir fon ile desteklenmişti. Ziya Meral bundan dolayı Kültür Bakanlığını tebrik eden bir tweet attı, ben de bu tweet'i paylaştım ve Kültür Bakanlığına **Nuri Bilge Ceylan**'a hak ettiği desteği verdiği için bir vatandaş olarak teşekkür etmek istedim. Zira vergilerimizin boşa gitmediğini, doğru sanatçılara destek verildiğini görmek çok memnun edici idi... Lakin cevap sert oldu. Yazılı eser olarak sadece küfürlü tweet bırakmaya kararlı olan bir kuşağın, buram buram ataerkillik ve ahlaksızlık içeren tweetlerini geçtim, birçok aklı başında insan buna tepki duydu. Niye? Anlamak mümkün değil!..

Anlamak mümkün değil zira bu tepki rasyonel bir tepki değil. Bir fikir teatisi değil, argüman yarışı da değil. Hoyrat, yakıcı bir öfke bu. Tek silahı karşısındakini nasıl itibarsızlaştırdığını taktikleri olan bir pozisyon kavgası bu. İyi veya kötünün ancak “benim iyi ve kötüm” nasıl hizmet ettiği üzerinden anlam bulan bir aşırı siyasileşmekten kaynaklı bir zihin tahribatı sorunu bu...

Bir kış uykusu bu. Zihinsel tembelliğin meşruiyet kalkanının siyasi pozisyon olduğu, depresif, karanlık bir düşünsel uyku dönemi bu...